

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਗਿਣਤੀ ਇੱਕੀ

ਦੂਜਾ ਹਾਏ — ਭਾਗ ਅੱਠ — ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੰਬਰ ਦੋ

Jeff Pippenger

2026-08-05

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੇਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਲ ਸਿੱਖਿਆ “ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ” ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ; ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਗਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਗਤੀ, ਪੰਗਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਗਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੀ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਯਸਾਯਾਹ 28:12, 13।

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੇਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ “ਤੀਹ” ਉਸ ਦੀ ਯਾਜਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਉਮਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਜੋ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਮਹਾਨ ਯੂਬਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਯਾਜਕਾਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ।

ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਜਾਜਕ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਕਹਿਣਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਭੋਗੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 61:6।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਤ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਾ ਦੂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਓਮੇਗਾ ਦੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸੰਰੇਖਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੋਵੇਂ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਨੀਅਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਸੀ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਣ; ਉਸ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣੇ ਵਾਂਗ ਬਾਗੀ ਨਾ ਹੋ। ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਖਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਦ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸਕਰੋਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲਾਪ, ਸੋਗ, ਅਤੇ ਹਾਏ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਕੁਝ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਉਹ ਖਾ; ਇਹ ਸਕਰੋਲ ਖਾ, ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਬੋਲ। ਸੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਕਰੋਲ ਖਵਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕਰੋਲ ਨਾਲ ਭਰ ਲੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾਸ ਲਈ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 2:8-10, 3:1-3.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਅਧਿਆਇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1840–44 ਦੀ ਆਗਮਨ ਲਹਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰੁਚੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।” The Great Controversy, 611.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਤਰਸ, ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਖੜੇ ਹਨ।

1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ “ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ” ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਤਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਚਿਆ, ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 10:6।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਵੈਧ ਲਾਗੂਅਤਾ ਵਜੋਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ, ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਹਰੇਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਚਲਹੋੜੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੋੜੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦਰਸ਼ਨ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ‘ਗਿਆਰਾਂ’ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ “ਦਰਸ਼ਨਾਂ” ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1।

ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀਆਂ “ਦਰਸ਼ਨਾਂ” ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੋਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੇ “ਮੈਦਾਨ” ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ, ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ—ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਥਾਨ ਤਿੰਨ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪਦ ਇੱਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ‘ਗਿਆਰਾਂ’ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀਆਂ “ਦਰਸ਼ਨਾਂ” ਹੈ।

ਜੁਬਲੀ

ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਜੁਬਲੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ, ਜੋ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਸਾਹ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੜੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਪੰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਤੀ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ; ਪਸਾਹ ਬਸੰਤਕਾਲੀਨ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿਤ ਦਾ ਦਿਨ ਪਤਝੜਕਾਲੀਨ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਜੁਬਲੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਯੋਸ਼ੀਆਹ

ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 573 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 573 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਜੂਬਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਰਤੀ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਕਾਲ-ਗਣਨਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 573 ਈ.ਪੂ. 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਤੇ 622 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪਸਹਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਬਾਈਬਲੀ ਕਾਲ-ਗਣਨਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਪਸਹਾ, ਜੋ ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਤਝੜਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਹ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ, ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਸਨ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ।

“ਹਰ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਪਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਆਲੋਚਿਤ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਗਠਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ “ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।” ਕਰਤੱਬ 10:43. ਆਦਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਪਿਤਰਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਰਾਹੀਂ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਜੋਤ ਨੇ ਉਧਾਰਕਰਤਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਬੇਤਲਹੇਮ ਦੇ ਤਾਰੇ ਨੂੰ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੀਲੋਹ ਨੂੰ, ਵੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਜਲੂਸ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਘਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਹਰ ਇਕ ਬਲੀਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ। ਧੂਪ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਹਰ ਇਕ ਜੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ।” The Desire of Ages, 211.

ਸਤਾਰਾਂ

ਜਦੋਂ 573 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਡਿੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ 622 ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 573 ਤੱਕ ਦੇ ਜੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ 17ਵਾਂ ਜੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਸੀ। ਪਟੋਲੇਮੀ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਿਹਾ। ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 330 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਮਰਾਜ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੱਕ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹੋਏ। ਸਤਾਰਵੇਂ ਜੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੇਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਨਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਾ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਾ ਏਫੇਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾ ਤੇਰਾਫੀਮ ਦੇ ਨਾਲ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁੜ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਗੇ; ਅਤੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਭੈ ਮਾਣਣਗੇ। ਹੋਸ਼ੇਆ 3:4, 5.

ਹੋਸ਼ੇਆ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਦੀ ਕੈਦ ਨਾਲ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਭੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹੋਸ਼ੇਆ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਇਸ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕਿ ਉਹ ਦਿਵਯ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਵੇ, ਲੇਵੀਆਂ 26 ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਦੇ ਨਿਆਇਕ ਦੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ “ਤੁਹਾਡੇ ਬਲ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮੇਰੀ ਨਾ ਸੁਣੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਹੋਰ ਦੰਡ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਿੱਤਲ ਵਰਗੀ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 26:18, 19.

“ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਉਹ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਰਗੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਰਾਜਾ ਰੱਖਣਾ। ਈ.ਪੂ. 723 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਟਾਈ ਜਾਣੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਈ.ਪੂ. 586 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਾ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਦੀ ਕੈਦ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉਸ “ਅਹੰਕਾਰ” ਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਪਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਤਾਕਤ” ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਓਕ੍ਰੇਸੀ ਅਤੇ ਦਿਵਿਆ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਮੂਏਲ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਜੇਠੇ ਦਾ ਨਾਮ ਯੋਏਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬਿਯਾਹ ਸੀ; ਉਹ ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਬੀ ਸਨ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤੁਰੇ, ਸਗੋਂ ਲਾਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਪਏ, ਰਿਸ਼ਵਤਾਂ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਟੇਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਾਮਾਹ ਵਿੱਚ ਸਮੂਏਲ ਕੋਲ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ; ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦੇ ਜੋ ਸਾਡਾ ਨਿਆਂ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮੂਏਲ ਨੂੰ ਮੰਦੀ ਲੱਗੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਦੇ ਜੋ ਸਾਡਾ ਨਿਆਂ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਸਮੂਏਲ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਮੂਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਲੋਕ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ—ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲੈ; ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ ਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੀਤ ਦੱਸ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। 1 ਸਮੂਏਲ 8:1-9.

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮੂਏਲ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ... ਨਿਰੰਤਰ ਹੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਧੱਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ—ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਭਟਕਾ ਦੇਵੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਧੋਖਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦੇਵੇ। ‘ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ’ (Proverbs 29:18)। ਸ਼ੈਤਾਨ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਸੱਚੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਡੇਲ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।”

“ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਐਸੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਭੜਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਇਹ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ: ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ, ਝਿੜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭ੍ਰਮਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਝ ਲੈਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।” Selected Messages, book 1, 48.

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬਿਓਕ੍ਰੇਸੀ ਲਈ ਆਖਰੀ ਧੋਖਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਸੀ। 1097 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਵੀਕਾਰ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਧੋਖੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਅਧਿਆਇ 26 ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।”

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਉੱਤੇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।” Early Writings, 74.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਸਮਰਥਨ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਲਮ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸੱਜੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। 1863 ਵਿੱਚ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਚਾਰਟ ਨਾਲ, ਅਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਅਸਵੀਕਾਰ—ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ 1863 ਦੀ ਇਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। 1863 ਦੀ ਇਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਉਸ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਅੰਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। 1863 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ, 1097 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਸਾਉਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 586 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਦਕੀਆਹ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜ਼ਿਦਕੀਆਹ ਨੂੰ 573 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਯੂਬਲੀ ਤੋਂ ਚੌਥਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਬਲੀ ਚੱਕਰ 622 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 591 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 586 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਈ.ਸ. 70 ਵਿੱਚ ਤੀਤੁਸ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਦ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ ਦੇ ਮੰਦਰ-ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਬੰਦਵਾਈ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਚੌਦਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਹੀ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 40:1.

ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਸ਼ਾਪ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ। "ਸਮਾਂ" ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ "ਸਾਲ" ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ "ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ" ਵਾਲੀ ਅਭਿਵ੍ਯਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਨੇ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਜ਼ਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ 'ਬੁਨਿਆਦੀ' ਸਮਝ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ "ਅਲਫ਼ਾ" ਸਮਝ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੇਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ "ਖੋਜਾਂ" ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਆਂਦੋਲਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਬਾਬਲ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਮੰਦਰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਤੀਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਵਭੌਮਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਨੀਂਹ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਈ 1842 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ, 1844 ਦੀ ਅਲਫ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ, ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਮੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ, ਜਾਂ ਓਮੇਗਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ, ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੀਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ

ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ।

ਯੋਸੀਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੀਂਹ।” ਚਾਹੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਯੋਸੀਆਹ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਯੋਸੀਆਹ ਲਿਖ; ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਨੀਂਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈਂ ਦੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੀਂਹਾਂ, ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ—ਇਹ ਸਭ 1840 ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 573 ਈ.ਪੂ., ਜਿਵੇਂ ਯਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ ਅਤੇ ਆਯਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਜੀਊਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮਝਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ‘ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣਾ’, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਕਤਲੇਆਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1844 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟੇਗਾ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 24:24.

ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਵੇਗਾ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੇਹਰਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਉਮੀਦ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ—ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਦ “ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ” ਕਿ “ਪ੍ਰਭੂ” ਹੀ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।